

Chambre des Représentants

17 OCTOBRE 1950.

PROPOSITION DE LOI

pour l'élection de délégués
à une assemblée constituante mondiale.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

En un quart de siècle, la Belgique a subi deux invasions meurtrières, qui ont épuisé notre pays.

Devant le danger d'une troisième guerre, qui détruirait probablement, et notre pays et toute civilisation, on doit se demander s'il n'est pas de mesure efficace à prendre, pour éviter pareil désastre.

Sans rechercher les responsables des guerres, celles-ci auraient été évitées si une autorité supérieure à celle des Etats souverains avait pu, par la loi, leur interdire le recours aux armes.

Tous les cœurs, toutes les consciences, sont tournés vers cette espérance : empêcher les Etats souverains de se faire la guerre, en les obligeant à abandonner une partie de leur souveraineté entre les mains d'une autorité supranationale.

Les hommes ont fait des efforts considérables pour tendre vers une organisation mondiale : d'abord la Société des Nations, organisations faible; ensuite l'O. N. U., nantie d'un pouvoir plus étendu. Ces Organismes se sont heurtés au vice inhérent à leur formation : la réunion d'Etats souverains ne fondant pas leurs décisions sur les droits des peuples, mais sur la volonté des gouvernements des Nations.

Il est maintenant urgent de progresser dans l'organisation de l'Humanité en établissant un Parlement Mondial, élu au suffrage universel.

Quels que soient les reproches que l'on puisse faire au système parlementaire, il faut reconnaître qu'historiquement le Parlement est la seule méthode qui ait été trouvée jusqu'à présent pour résoudre pacifiquement les différends entre les hommes.

A cette fin, il est nécessaire de réunir d'abord une Assemblée Constituante. C'est l'objet de la présente proposition de loi.

A l'heure actuelle, l'humanité se trouve exposée, en cas de conflit armé entre les Etats, à des destructions qui mettraient en péril la Civilisation. D'autre part, les récents

Kamer der Volksvertegenwoordigers

17 OCTOBER 1950.

WETSVOORSTEL

tot verkiezing van afgevaardigden
voor een grondwetgevende wereldvergadering

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

In een kwart eeuws heeft België twee moorddadige invallen gekend die ons land hebben uitgeput.

In verband met gevaar van een derde oorlog die waarschijnlijk én ons land én de gehele beschaving zou vernietigen, moet men zich afvragen of er geen doeltreffende maatregel kan worden genomen om een dergelijke ramp te vermijden.

Zonder de aanstichters van de oorlogen op te sporen, zou men deze hebben kunnen vermijden indien een hoger gezag dan dat van de soevereine naties hen door de wet had kunnen verbieden naar de wapens te grijpen.

In alle harten, in alle gemoederen leeft die hoop : de soevereine staten verhinderen oorlog te voeren door hen te verplichten een gedeelte van hun soevereiniteit af te staan aan een supra-nationaal gezag.

De mensen hebben aanzienlijke pogingen gedaan om een wereldorganisatie tot stand te brengen : eerst de Volkenbond, een zwakke organisatie; daarna de O. V. N., aan welke een grotere macht werd verleend. Die organismen hadden te kampen met een gebrek dat eigen is aan hun vorming : de vergadering van soevereine staten die hun beslissingen niet steunen op het volkenrecht, doch op de wil van de regeringen der naties.

Thans moet men dringend voortgaan met de organisatie van de mensheid door de oprichting van een Wereldparlement, gekozen volgens het algemeen stemrecht.

Welke ook de verwijten zijn die men aan het parlementair stelsel kan toesturen, moet men toegeven dat het Parlement historisch de enige methode is die tot dusver werd gevonden om de meningsverschillen tussen de mensen op vredelievende wijze op te lossen.

Daartoe moet in de eerste plaats een Grondwetgevende Vergadering worden bijeengeroepen. Dat is het doel van dit wetsvoorstel.

Thans is het mensdom, in geval van gewapend conflict tussen de Staten, blootgesteld aan vernielingen die de beschaving in gevaar zouden brengen. Anderzijds, blijkt uit

progrès techniques font ressortir l'interdépendance de fait — de jour en jour plus étroite — des hommes et des Etats.

La vie et le bien-être des générations présentes et futures sont étroitement liés au maintien de la Paix, qui dépend, elle-même, d'une réglementation rationnelle des relations internationales.

L'Histoire enseigne, en effet, que les guerres entre tribus, entre dynasties, entre églises, entre villes, entre provinces ou entre nations, ont pris fin, chaque fois que le pouvoir souverain dont disposaient ces entités a été transféré à une unité plus étendue ou plus haute. Dans le passé, ce transfert s'est opéré, tantôt volontairement, tantôt à la suite d'actes de violence.

Nul doute que le genre humain, dans son ensemble, souhaite, à cette heure, la création, dans un délai rapproché et par des voies pacifiques, d'une autorité mondiale qui lui assure une protection efficace contre le terrible fléau dont le menacent l'invention et le perfectionnement des armes de destructions massives.

Déjà, dans le monde entier, monte l'appel des peuples qui veulent créer une Assemblée Constituante.

L'Etat du Tennessee a voté le 5 avril 1949 une loi organisant l'élection de délégués à une Assemblée Constituante et, le 3 août 1950, trois délégués ont été élus aux élections législatives ordinaires.

Des propositions de loi, dans le même sens, ont été déposées, l'une en séance le 2 mars 1950, signées par des députés du M. R. P. et du O. R. P., MM. d'Aragon, Boulet, Chambrun, André Denis, Gau, Abbé Pierre, Rivet, Sangnier, l'autre en Italie, le 11 juillet 1950 à l'initiative de Mme Chiesa Tibaldi et de plus de 40 autres députés signataires.

Dans l'Inde, des projets sont en préparation.

En Suède, une proposition de loi a été déposée par Gustaf Fahlander et signée par 20 députés des deux Chambres, représentant les partis suivants : socialistes, libéraux, conservateurs et paysans.

En Angleterre, une proposition de loi va être déposée incessamment par le député Henry Usborne et d'autres députés travaillistes.

Il est d'autres parlements encore devant lesquels seront présentés des projet identiques.

Les Députés auront pour mission d'élaborer un projet de Constitution Mondiale.

Il est utile de rappeler que, pour maintenir la paix à l'intérieur de ses frontières, chaque Etat se réfère à des lois ou à des principes constitutionnels, en vue de régler les rapports de droit existant entre les institutions et les individus qui le composent. En revanche, la communauté humaine ne dispose pas d'un pareil système de protection, qui s'est révélé indispensable dans les Etats.

La Belgique, particulièrement consciente des désastres auxquels un nouveau conflit exposerait sa population, se doit de participer aux travaux préparatoires, tendant à l'élaboration d'un projet de Constitution Mondiale à même d'aider à la création d'une autorité supra-nationale dotée des pouvoirs législatifs, exécutifs et judiciaires.

Pour apprécier la nécessité d'assurer à une Assemblée Constituante, une représentation directe du peuple belge, il convient de relever qu'aux termes de l'article 32 de la Constitution : « Les membres des deux Chambres représentent la Nation et *non uniquement la province* ou la subdivision de province qui les a nommés » et qu'aux termes de l'article 62 de la loi provinciale : « Les membres du Conseil votent sans en référer à ceux qui les ont nommés :

de jongste technische vooruitgang de van dag tot dag steeds nauwer wordende onderlinge feitelijke afhankelijkheid van de mensen en van de Staten.

Het leven en het welzijn van de huidige en van de komende generaties zijn innig verbonden met het behoud van de vrede, die op zijn beurt afhangt van een rationele reglementering van de internationale betrekkingen.

De geschiedenis leert ons, inderdaad, dat de oorlogen tussen stammen, vorstenhuizen, kerken, steden, provinciën of tussen staten telkens een einde hebben genomen wanneer de soevereine macht waarover die eenheden beschikten, werd overgemaakt aan een ruimere of hogere eenheid. In het verleden gebeurde die overdracht nu eens vrijwillig, dan weer ingevolge gewelddaden.

Het staat buiten kijf dat het gehele mensdom thans de oprichting wenst, binnen een korte termijn en met vreedelievende middelen, van een wereldgezag dat het op doeltreffende wijze zou beschermen tegen de verschrikkelijke ramp waarmede het ingevolge het uitvinden en het verbeteren van de ontzaglijke vernietigende wapens wordt bedreigd.

Reeds gaan in de gehele wereld stemmen op van de volkeren die een Grondwetgevende Vergadering willen oprichten.

De Staat Tennessee keurde op 5 April 1949 een wet goed tot regeling van de verkiezing van afgevaardigden van een Grondwetgevende Vergadering en, op 3 Augustus 1950, werden drie afgevaardigden tijdens de gewone wetgevende verkiezingen verkozen.

Wetsvoorstellen in dezelfde zin werden ingediend, het ene in Frankrijk, tijdens de vergadering van 2 Maart 1950, door de afgevaardigden van de M. R. P. en de O. R. P. de heren Aragon, Boulet, Chambrun, André Denis, Gau, Abbé Pierre, Rivet en Sangnier, het andere in Italië, op 11 Juli 1950, op initiatief van Mevr. Chiesa Tibaldi en door meer dan 40 andere afgevaardigden.

In Indië liggen ontwerpen ter studie.

In Zweden, werd een wetsvoorstel ingediend door Gustaf Fahlander en getekend door 20 afgevaardigden uit beide Kamers, vertegenwoordigers van volgende partijen : socialisten, liberalen, conservatieven en agrariërs.

In Engeland zal binnenkort een wetsvoorstel worden ingediend door volksvertegenwoordiger Henry Usborne en andere Labourleden.

Ook bij andere parlementen zullen gelijkaardige ontwerpen worden ingediend.

De opdracht van de afgevaardigden bestaat er in een ontwerp van wereldgrondwet uit te werken.

Met nut kan er op worden gewezen, dat elke Staat beroep doet op grondwettelijke bepalingen of beginselen, om de vrede binnen de grenzen te handhaven, ten einde de rechtsbetrekkingen te regelen tussen de instellingen en de personen, die de staatsgemeenschap uitmaken. Daarentegen beschikt de menselijke samenleving niet over dergelijk beschermingsstelsel, dat voor de Staten onmisbaar bleek te zijn.

België, dat zich bijzonder bewust is van de rampen waaraan zijn bevolking in geval van een nieuwe oorlog zou worden blootgesteld, moet deelnemen aan de voorbereidende werkzaamheden voor het uitwerken van een ontwerp van wereldgrondwet, die zou kunnen bijdragen tot het ontstaan van een supranationale overheid met wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht.

Om beter te begrijpen hoe nodig het is aan een grondwetgevende vergadering een rechtstreekse vertegenwoordiging van het volk te verzekeren, past het te verwijzen naar de bewoordingen van artikel 32 der Grondwet : « De » leden van beide Kamers vertegenwoordigen de Natie, » en *niet enkel de provincie* of het onderdeel van een provincie, waardoor zij werden benoemd »; en in artikel 62 van de provinciale wet leest men : « De raadsleden stem-

ils représentent la province et *non uniquement* le canton qui les a nommés. »

Il importe de même que, grâce à une élection directe, les délégués des nations participant à l'élaboration d'un projet de Constitution Mondiale, soient mis en mesure de promouvoir une représentation, non plus uniquement des Etats, bien bien des peuples du monde.

Il faut considérer de plus que toute la sécurité sociale, que nous avons établie, est vaine sans la sécurité mondiale; que tout aussi vains sont nos progrès sociaux tant que les Etats souverains sont libres de fabriquer des armements pouvant les détruire.

La Paix et le Progrès social ne peuvent naître que d'une loi mondiale limitant les armements à la seule police du monde.

Il est paradoxal que les peuples, qui décident au suffrage universel des moindres détails de leur organisation, n'aient pas le droit de décider de leur vie ou de leur mort, au moyen de ce même suffrage universel.

Il est utile de préciser que l'Assemblée Constituante devra limiter les trois pouvoirs — législatif, judiciaire et exécutif — du Parlement Mondial aux seules questions relevant de la prohibition de la guerre et de la sécurité mondiale.

Chaque pays conservera son autonomie entière pour toutes les questions se trouvant en dehors de cette sphère d'activité.

La Belgique a un grand prestige moral dans le Monde. Elle a toujours été à l'avant-garde de la pacification entre les peuples. L'Hommage à lui rendre paraît mérité si l'on se souvient qu'en 1849, Louis Bara disait déjà : « Un jour, un pouvoir d'un genre nouveau, une Assemblée constituante du monde, partagera le continent et les îles de nationalité libre; les divisions actuelles disparaîtront pour faire place à un régime d'égalité et de justice. Les peuples prendront rang dans la grande et unique société des Nations et formeront l'Humanité. »

Il y a un quart de siècle en 1926, le comte Henri Carton de Wiart écrivait : « Comment concilier cette souveraineté des Etats avec leurs responsabilités réciproques? Le problème ne peut être résolu que par la reconnaissance d'une certaine autorité commune, dont l'action, pour être pleinement efficace, supposent l'exercice du triple pouvoir législatif judiciaire et exécutif.

Le 11 février 1947, à la tribune de la Chambre des Représentants, M. Ernest Demuyter s'adressant à M. le Ministre Spaak, Président de l'Assemblée de l'Organisation des Nations Unies, a suggéré la création d'un Parlement Mondial comme moyen de contribuer au rapprochement des peuples et à la paix du monde.

Notre Pays apportera une pierre à l'édifice mondial, en envoyant des délégués à une Constituante.

» men zonder ruggespraak te houden met hen die ze benoemd hebben; zij vertegenwoordigen de provincie en » *niet enkel het kanton* dat hen benoemd heeft. »

Het dringt zich eveneens op dat de afgevaardigden van naties, die aan het uitwerken van een ontwerp van wereldgrondwet deelnemen, door middel van de rechtstreekse verkiezing in staat zouden zijn om een vertegenwoordiging, niet meer van de Staten, maar wel van de wereldvolken te bevorderen.

Men moet er bovendien rekening mede houden, dat de maatschappelijke zekerheid welke wij hebben ingevoerd vruchteloos zou zijn, zo er geen wereldzekerheid bestaat; even vruchteloos zou onze sociale vooruitgang zijn zo aan de soevereine staten de vrijheid blijft voorbehouden om uitrusting en wapens voort te brengen, die de vooruitgang kunnen vernielen.

De vrede en de sociale vooruitgang kunnen slechts ontstaan uit een wereldwet welke de bewapening beperkt tot uitsluitend gebruik door de wereldpolitie.

Het is ongerijmd dat de volkeren die door het algemeen stemrecht beslissen over de kleinste bijzonderheden van hun organisatie, niet het recht hebben door middel van datzelfde algemeen stemrecht te beslissen over hun leven of hun dood.

Het is nuttig aan te stippen dat de Grondwetgevende Vergadering de drie machten — wetgevende, rechterlijke en uitvoerende — van het Wereldparlement moet beperken tot de kwesties in verband met het uitbannen van de oorlog en met de veiligheid van de wereld.

Ieder land zal zijn volledige zelfstandigheid behouden voor alle kwesties die buiten dat arbeidsveld vallen.

België geniet een groot moreel gezag in de wereld. Het heeft steeds in de eerste geleerden geijverd voor de vrede tussen de volkeren. Die hulde schijnt verdiend te zijn, wanneer men bedenkt dat Louis Bara reeds in 1849 verklaarde : « Eens zal een macht van een nieuwe aard, een Grondwetgevende wereldvergadering het vasteland en de eilanden met een vrije nationaliteit begiftigen, de thans bestaande verdelingen zullen verdwijnen om plaats te maken voor een regime van gelijkheid en van rechtvaardigheid. De volkeren zullen hun plaats innemen in de grote en enige volkengemeenschap en zij zullen het mensdom vormen. »

Vóór een kwart eeuws, in 1926, schreef Graaf Henri Carton de Wiart : « Hoe kan men die soevereiniteit van de Staten doen overeenstemmen met hun wederzijdse verantwoordelijkheden? Dat vraagstuk kan alleen worden opgelost door de erkenning van een zeker gemeenschappelijk gezag, waarvan de actie, om ten volle doeltreffend te zijn, de uitoefening onderstelt van de drie machten : de wetgevende, de rechterlijke en de uitvoerende macht. »

Op 11 Februari 1947 richtte de heer Ernest Demuyter zich van op de tribune van de Kamer der Volksvertegenwoordigers tot de heer Minister Spaak, Voorzitter van de Algemene Vergadering van de Organisatie der Verenigde Naties, en stelde hij de oprichting voor van een Wereldparlement als een middel om bij te dragen tot de toenadering tussen de volkeren en tot de wereldvrede.

Ons land zal het zijne bijdragen tot oprichting van het wereldgebouw door afgevaardigden te zenden naar een Grondwetgevende Vergadering.

E. DEMUYTER.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

En vue d'assurer la participation de la Belgique à une Assemblée Constituante Mondiale, dont feront partie tous les peuples du Monde, un scrutin sera ouvert pour la désignation de délégués lors de la plus prochaine législative, ou à une date plus rapprochée fixée par arrêté royal.

Art. 2.

Le taux de la représentation sera d'un élu pour un million d'habitants ou pour toute fraction d'un million non inférieure à 700.000.

Neuf délégués seront élus d'après la division électorale suivante :

Province d'Anvers	1 délégué
Province de Flandre Orientale	1 délégué
Province de Flandre Occidentale	1 délégué
Province de Hainaut	1 délégué
Province de Liège	1 délégué
Province de Limbourg et Arrondissement de Louvain	1 délégué
Provinces de Namur et de Luxembourg	1 délégué
Arrondissements de Bruxelles et de Nivelles	2 délégués

Art. 3.

Pour être éligible en qualité de délégué, il faut :

1. Etre Belge de naissance ou avoir reçu la grande naturalisation;
2. Jouir des droits civils et politiques;
3. Avoir atteint l'âge de vingt-cinq ans accomplis;
4. Avoir son domicile en Belgique.

Art. 4.

La présentation des candidatures doit être signée par 500 électeurs au moins, domiciliés dans la circonscription électorale intéressée.

Elle sera remise par un des signataires désigné par le candidat au président du bureau principal qui en donne récépissé. Elle indiquera les nom, prénoms, date de naissance, profession et domicile du candidat, ainsi que des électeurs qui le présentent.

Art. 5.

Les dispositions des articles 88 à 107, des articles 108 à 114; des articles 115, 117 et 119 du Code électoral, seront d'application pour ce scrutin. De même, les articles 119 à 165 du Code électoral seront d'application, *mutatis mutandis*. Les titres V et VI réglant les pénalités et la sanction de l'obligation de vote seront également d'application.

Art. 6.

Pour être électeur lors du scrutin, il faut :

1. Etre citoyen belge de naissance ou avoir obtenu la grande naturalisation;
2. Etre âgé de 21 ans accomplis;

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Ten einde de deelneming van België te verzekeren aan de grondwetgevende vergadering, waarvan al de volkeren deel zullen uitmaken, wordt een stemming gehouden voor de aanwijzing van afgevaardigden, bij de eerstkomende wetgevende verkiezingen, of op een vroegere datum, die bij Koninklijk besluit wordt bepaald.

Art. 2.

De verhouding van de vertegenwoordiging is één gekozen voor één miljoen inwoners of voor elke breuk van één miljoen die niet kleiner is dan 700.000.

Negen afgevaardigden zullen worden gekozen volgens onderstaande kiesverdeling :

Provincie Antwerpen	1 afgevaardigde
Provincie Oost-Vlaanderen	1 afgevaardigde
Provincie West-Vlaanderen	1 afgevaardigde
Provincie Henegouwen	1 afgevaardigde
Provincie Luik	1 afgevaardigde
Provincie Limburg en arrondissement Leuven	1 afgevaardigde
Provinciën Namen en Luxemburg	1 afgevaardigde
Arrondissements Brussel en Nijvel	2 afgevaardigden.

Art. 3.

Om verkiesbaar te zijn als afgevaardigde moet men :

1. Belg zijn door geboorte of staatsburgerschap bekomen hebben;
2. Burgerlijke en politieke rechten genieten;
3. De volle leeftijd van vijf en twintig jaar bereikt hebben;
4. Zijn woonplaats in België hebben.

Art. 4.

De voordracht moet door ten minste vijfhonderd in het betrokken kiesdistrict gevestigde kiezers ondertekend zijn.

Zij wordt door een der ondertekenaars, door de candidaat aangewezen, aan de voorzitter van het hoofdbureau tegen ontvangstbewijs afgegeven. Zij vermeldt naam, voornamen, geboortedatum, beroep en woonplaats van de candidaat en van de voordragende kiezers.

Art. 5.

De bepalingen van de artikelen 88 tot 107, van de artikelen 108 tot 114; van de artikelen 115, 117 en 119 van het Kieswetboek zijn bij deze stemming toepasselijk. De artikelen 129 tot 165 van het Kieswetboek zijn, *mutatis mutandis*, eveneens toepasselijk. De titels V en VI, welke de straffen en de sancties inzake stemplicht regelen, zijn eveneens van kracht.

Art. 6.

Om kiezer te zijn bij de stemming moet men :

1. Belgisch burger zijn door geboorte of staatsburgerschap bekomen hebben;
2. De volle leeftijd van één en twintig jaar bereikt hebben;

3. Etre domicilié dans la même commune depuis six mois au moins.

Chaque électeur n'a droit qu'à un vote. Le vote est obligatoire et secret. Il a lieu à la commune sauf les exceptions à déterminer par la loi.

Art. 7.

La qualité d'électeur est constatée par l'inscription sur les listes électorales dressées pour les élections des Chambres législatives.

Art. 8.

Les cas d'inéligibilité et d'exclusion de l'électorat seront prévus par le Code électoral et notamment par les articles 6, 7, 8 et 9.

Art. 9.

Chaque délégué jouira d'une indemnité dont le montant sera fixé par la Chambre des Représentants.

12 octobre 1950.

3. Sedert ten minste zes maanden zijn woonplaats in dezelfde gemeente hebben.

Elke kiezer heeft slechts recht op één stem. De stemming is verplichtend en geheim. Zij heeft plaats in de gemeente, behoudens de uitzonderingen door de wet te bepalen.

Art. 7.

De hoedanigheid van kiezer wordt vastgesteld door de inschrijving op de kiezerslijsten, welke voor de verkiezingen der Wetgevende Kamers opgemaakt werden.

Art. 8.

De gevallen van onverkiesbaarheid en van uitsluiting uit het kiezerskorps worden bepaald door het Kieswetboek en meer bepaaldelijk door artikelen 6, 7, 8 en 9.

Art. 9.

Elke afgevaardigde ontvangt een vergoeding waarvan het bedrag wordt bepaald door de Kamer der Volksvertegenwoordigers.

12 October 1950.

E. DEMUYTER.
R. DE KINDER.
G. BACCUS.
L. DESCHEPPER.
C. STRUYVELT.
N. VAN DOORNE.